

K30 vianočné číslo

12/2018

Cena 1 €

Školský občasník

Šéfredaktor: Maša Škultétyová

Redaktori:

Magdaléna Kušnírová, Ivana Kušnierová, Adela Lamačková, Júlia Gajdošová, Elizabeth Zubelová, Magdaléna Gabániová, Alexandra Lea Medvecová, Sára Bertová a Samuel Dzurčanin. Články, ktoré vznikli spoločne na krúžku Tvorivé novinárske popoludnie, sú označené skratkou TNP.

Poradenstvo: PhDr. Katarína Bodnárová, Mgr. Slávka Čontošová

Vydáva:

ZŠ Kežmarská 30, Košice

Vychádza od: 12/2015

Slovo šéfredaktorky:

Milé čitateľky, milí čitatelia!

Prichádza zima a s ňou aj ďalšie číslo školského časopisu, prvé v tomto školskom roku. Venovali sme ho Vianociam a prírode. Nájdete v ňom veľa zaujímavých informácií, aktuálnych článkov a zábavy. Tento rok sa na to výnimočne nepozerám z pozície čitateľa ale šéfredaktora a to si cením. Je úžasné vidieť, ako sa pár hmlistých nápadov a nejasných myšlienok pretvára na celý časopis. Ďakujem celému redaktorskému tímu za usilovnú prácu, tvorivé nápady a čas, ktorý príprave tohto časopisu venovali. Všetkým želim pekné Vianoce, čitateľom veľa príjemných chvíľ pri čítaní a už teraz sa teším na nové číslo.

Obsah:

Večer otvorených dverí	3
Návšteva partnerskej školy	4
Školské olympiády	5
Školské uniformy za a proti	6
Taška alebo batoh?	7
Môj vzťah k prírode	9
Ako sa stať anjelom	10
Prečo majú šašovia zvončeky?	11
Fotopríbeh	12
V krajine Puberta	14
Pýtali sme sa	15
Vianoce na planéte Lotus	16
Vianoce s mojou paničkou	17
Hot alebo šrot?	18
Čizma z plastovej fľaše	19
Drevené kostolíky	20
Vtipy	21
Hádanka stopy zvierat	22
Tajnička pre mladších	23
Tajnička pre starších	24
Banánové muffiny	25
Omaľovánka	26
Bez komentára	27
Kupóny	28

Fotky z titulky: archív školy

Večer otvorených dverí

17. 10. sa v našej škole konal večer otvorených dverí. Pre návštevníkov bol pripravený bohatý kultúrny program a množstvo vedomostných, tvorivých a športových aktivít. Rodičia a žiaci si mohli prezrieť triedy, telocvične a šatne, v zborovni na nich čakalo občerstvenie a na chodbách milé hostesky, ktoré mali asi najväčší úspech. Host'om sa tiež páčila možnosť zastreľat' si v našej strelnici, experimenty z fyziky, chémie a matematiky, hlavolamy a športové aktivity v telocvični. Atmosféra bola veľmi príjemná vďaka učiteľkám a žiakom, ktorí večer otvorených dverí pripravili.

Elizabeth Zubeľová

Foto: webstránka školy

Návšteva partnerskej školy

24. 9. – 29. 9. 2018 sme ako 12-členná skupinka a dve pani učiteľky navštívili Prenzlau. Je to malé mestečko skoro dve hodiny (vlakom) od Berlína.

Z Košíc sme vyrazili v pondelok o 21:30, prestupovali sme v Prahe a Berlíne. Cesta nám trvala 16 hodín.

V ten istý deň popoludní sme sa ubytovali, naši spolužiaci nám na privítanie darovali modré šatky s potlačou partnerských miest. Potom sme sa šli prejsť po mestečku, ktoré leží na brehu jazera Uckersee.

V stredu sme navštívili strednú školu, kde sme varili typické slovenské, poľské a nemecké jedlá. Kapustnica chutila, ale najlepšie boli pirohy. Robili sme aj rôzne aktivity – vyrábali sme náramky, chlapci hrali futbal, mali sme hodinu hudobnej výchovy. Popoludní sme gravírovali poháre a večer sme vo dvojiciach večerali v rodinách nemeckých detí. Naša rodina bola veľmi milá.

Vo štvrtok ráno sme šli do lesa a splňali sme rôzne úlohy. Bola to naozaj zábava. Na obed sme v lese opekali klobásy. Po obede nám Nemci ukázali ich školu. Prezentovali nám mesto Prenzlau, Poliaci mesto Barlinek a my Košice.

V piatok sme už aj s kuframi cestovali autobusom do Berlína. Cesta nám trvala tri hodiny kvôli ranným zápcham. Keď sme vystúpili z autobusu, išli sme rovno do budovy nemeckého parlamentu, kde nás privítal poslanec Stefan Zierke. Okrem priestorov sme vystúpili aj na kupolu parlamentu, kde bol nádherný výhľad na celý Berlín.

Celkovo hodnotím výlet veľmi pozitívne, inšpiroval ma k učeniu sa cudzích jazykov a k spoznávaniu nových kultúr. Myslím, že sme boli dobrá skupina a zažili sme mnoho pekných chvíľ.

Magdaléna Gabániová

Foto: archív školy

Ďakujeme!

„Tento výlet bol úžasný. Partnerská škola bola pekná, mesto tiež. Jedlo mi chutilo. Cesta bola dlhá, ale celkom rýchlo ubehla. Výlet do Berlína bol super. Izby boli pekné, aj program bol perfektný.“

„Prenzlau je nádherné mestečko a má veľa budov z tehál, čo tvorí veľmi peknú atmosféru. Nemci pre nás vytvorili super program a všetko bolo zaujímavé. Najviac sa mi páčilo varenie, prechádzka v lese, večera v rodinách a nemecký parlament... (čiže vlastne všetko.)“

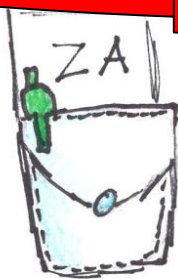

Školské kolá olympiád

Aj v tomto školskom roku sme sa zapojili do predmetových olympiád – zo slovenského, anglického a nemeckého jazyka, geografie, techniky či dejepisu. Okrem toho prebiehajú v škole aj iné súťaže – Šaliansky Matko, Všetkovedko, Expert geniality show, Matematický klokan a iné. Školské kolo Olympiády zo slovenského jazyka sa konalo 22. 10. 2018. Súťaž mala dve časti: test a transformáciu textu. Test obsahoval úlohy z gramatiky, pravopisu a literatúry. Pri transformácii textu žiaci na základe básne M. Ráfusa písali umelecký opis jesennej prírody. Žiaci boli rozdelení do 2 kategórií. V prvej kategórii zvíťazila Ema Lacková, ktorá postúpila do okresného kola a získala skvelé 2. miesto. V súťaži Šaliansky Matko zvíťazila Scheila Zlacka z 3. C, Lucia Kubíková z 5. C a Amália Lea Fitzová zo 6. A. Víťazom srdečne blahoželáme!

TNP

Školské uniformy

V mnohých krajinách musia žiaci chodiť do školy v školskej uniforme. Zavedenie jednotného oblečenia začalo už v 16. storočí v Anglicku. V 19. storočí ich zaviedli v Japonsku, ale bežné sú už aj v Taliansku, Rusku, Austrálii či v USA. Na Slovensku je len zopár súkromných škôl, kde sú uniformy povinné. V našej škole sa občas objavujú žiaci – strelci v mikinách s logom školy a sú hrdí, že ich môžu nosiť. Taktiež pri nedávnej návšteve v Nemecku mali naši žiaci tričká s logom školy a veľmi sa páčili nemeckým aj poľským učiteľom.

Chceli by ste chodiť do školy v školskej uniforme? Pýtali sme sa žiakov našej školy a táto otázka ich rozdelila na dve takmer rovnaké polovice. Kým jedna časť je za zavedenie rovnakého oblečenia, druhá bola proti a padli aj názory, že by z našej školy odišli, ak by museli chodiť v uniforme. Aj nás v redakcii táto téma rozdelila, preto sme začali rozmýšľať nad výhodami a nevýhodami uniforiem.

Text: TNP, foto: I. Kušnierová, webstránka školy

Výhody

- nemusím ráno rozmýšľať, čo na seba,
- všetci sú rovnako oblečení, žiadne rozdiely medzi žiakmi,
- počítajú sa vnútorné hodnoty a nie vonkajší vzhľad,
- rodičia majú menej starostí a výdavkov s nákupom oblečenia,
- príslušnosť k škole.

Nevýhody

- všetci sú rovnakí, žiadna individualita, kreativita,
- nechcel by som, aby mi niekto vnucoval, ako sa mám obliekať.

Taška alebo batoh?

Niektorí žiaci sa v dnešnej dobe nevedia rozhodnúť – batoh alebo taška cez rameno? Aj v našej redakcii sme sa nad tým zamýšľali. Porovnávali sme výhody alebo nevýhody, ktoré sme našli pri taške, aj pri batohu. Nakoniec sme naše skúmanie vyhodnotili a zhodli sa, že batoh je najlepšia voľba.

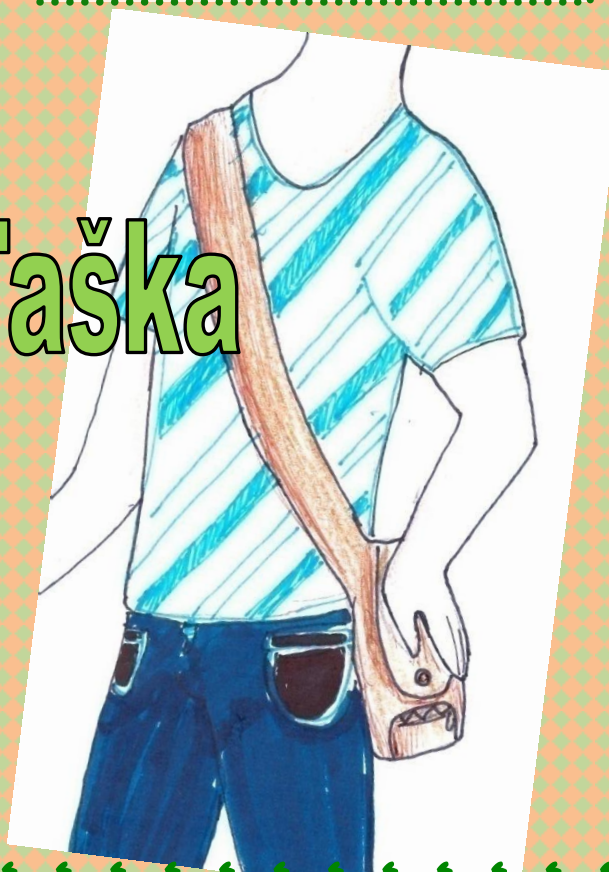
Batoh

- + pohodlné nosenie,
- + môže sa v ňom nosiť aj väčšia záťaž,
- + je lepší pre chrbticu,
- + rozdelený na časti – priehradky,
- + je praktický,
- + môže sa v ňom bez problémov jazdiť na kolobežke alebo na bicykli.

- žiak z neho nevie rýchlo vybrať veci,
- občas býva ťažký.

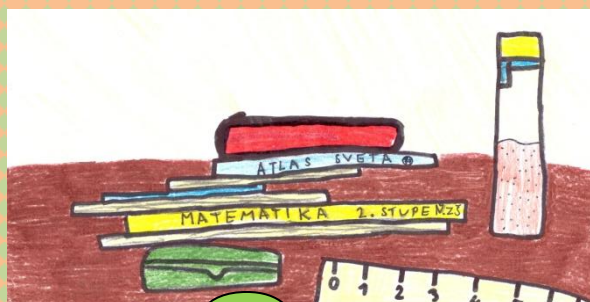
- + rýchlo sa vieš dostať k obsahu (či už v autobuse, na zastávke),
- + módný doplnok na nosenie ľahších vecí,
- záťaž pre chrbticu,
- ťažko sa s ňou behá, pretože padá z pliec a šmýka sa.

Taška

Batoh na kolieskach

- + vyťahovacia rúčka, nemusí sa k nemu zohýbať,
- + ťahá sa, nemusí sa nosiť,
- je pomerne ťažký a hlučný,
- veľmi pevný, nezmesť sa všade,
- často sa vyvracia,
- po schodoch sa musí dvíhať,
- špina ostáva na kolieskach.

Text: TNP

Obrázky: Ivana Kušnierová, Adela Lamačková, Magdaléna Kušnírová

Môj vzťah k prírode

Môj vzťah k prírode bol pestovaný od malička. Už v škôlke som sa rada zabávala tým, že som zbierala kvietky, kamienky a lienky. S mojimi rodičmi sme veľa chodievali a aj chodievame na našu chatu na Ružín, kde chytáme rybky a zbierame huby. Rybky – čerene chytáme iba do siete, aby sme im neublížili a vždy ich potom pustíme.

Cez víkendy navštevujeme k babku v Gelnici. Je to banské mestečko obklopené lesmi. Často chodievame k jazeru na Turzove kvôli žubrienkam, malým žabkám, rybkám a aj na huby.

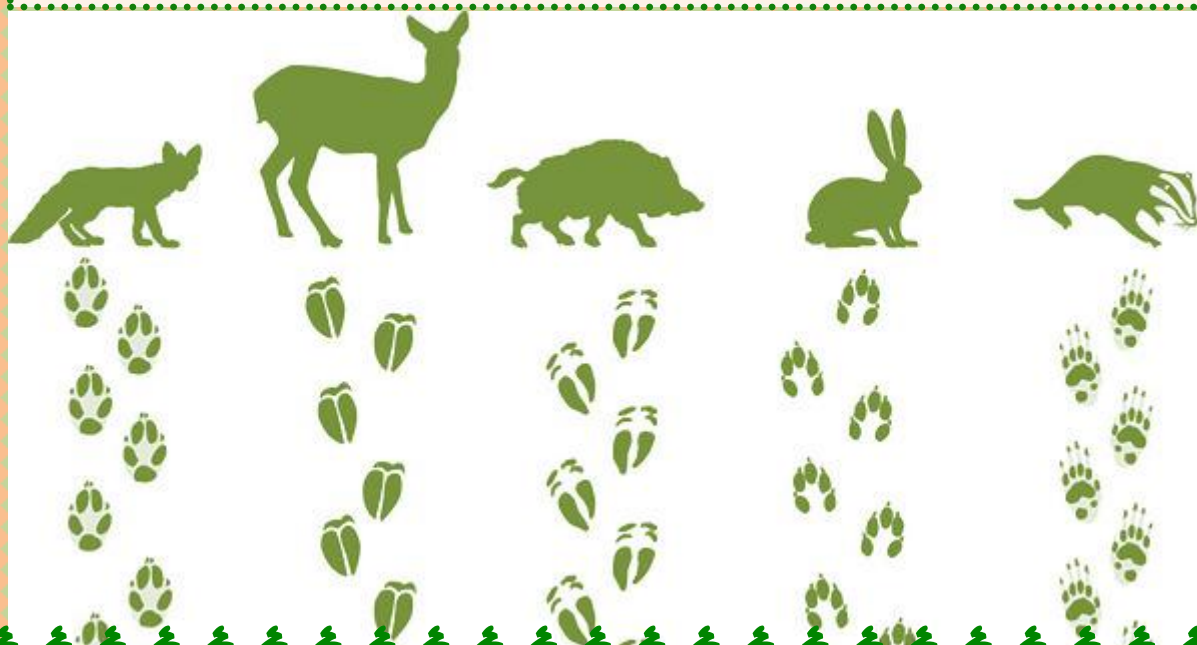
Mojou obľúbenou zábavou je hľadanie kamienkov nad starými banskými štôľňami, ktoré obsahujú kúsočky minerálov. Tie sa učím spoznávať. Napríklad: chalkopyrit, malachit a azurit.

Pri vychádzkach do lesa sa podobným spôsobom učím spoznávať les. Pochádzam z lesníckej rodiny, môj pradedko a dedko boli lesníci a dnes sa cez moju babku dozvedám, aké to bolo super. Po lesných cestách nachádzame niekedy stopy zveri. Celkovo mám zvieratká veľmi rada a vždy pomôžem pri ich ochrane.

Naposledy sme vo Vysokých Tatrách, na Štrbskom plese pomohli s tatom a bračekom žabkám prejsť cez cestu a preniesli sme malú salamandru škvrnitú na druhú stranu cesty, aby ju neprešlo auto. Celkovo vo vzťahu k prírode sa snažíme ako rodina správať ekologicky. Napríklad tým, že triedime odpad a čo najmenej využívame plastové tašky a fľaše.

Adela Lamačková

Foto: internet

Ako sa stať anjelom

Ako každý rok aj tentoraz mala šiesta trieda zahrať živý Betlehem. V polovici novembra začal učiteľ Peter s prípravami. Najprv museli byť obsadení nádejní herci. Tomáš, ktorý bol najvyšší, mal hrať Jozefa. Tinka s dlhými vrkočmi a modrými očami bola jednohlasne vybraná do roly Márie, a tak to pokračovalo ďalej, kým neboli rozdelené všetky roly. Až na jednu – bezcitného hostinského, ktorý mal Márii a Jozefovi odmietnuť nocľah. Nezvýšil sa žiaden chlapec a dve dievčatá, ktoré ostali, chceli pomáhať v zákulisí. Teraz bola každá rada dobrá. Mali poprosiť niekoho z inej triedy? A koho? Jozef, teda Tomáš, mal skvelý nápad. Jeho mladší brat Timo by zahral túto nevýznamnú rolu, v ktorej bolo potrebné naučiť sa iba jednu vetu – v pravom momente povedať, že nie sú voľné izby. Učiteľ súhlasil, aby malý Timo dostal šancu.

Na ďalší nácvik prišiel Tomáš s Timom, ktorý sa vôbec nebál. Umyl sa, učesal si vlasy a tešil sa na rolu hostinského. S hostinskými mal skúsenosti, keď bol s rodinou na prázdninách. Dostal modrú čiapku a zásteru. Ubytovňa ešte nebola hotová, rovnako ani iné kulisy. Timo teda stál uprostred prázdneho javiska a prišlo mu ľahko povedať, že nemá nič voľné, keď sa Jozef spolu s Máriou pýtal na nocľah. Niekoľko dní na to ležal Timo s osýpkami v posteli a bol šťastný, že sa tesne pred termínom vystúpenia vyliečil.

V škole panoval slávnostný ruch, keď sa tam objavil spolu so svojim starším bratom. Na pódiu za zatiahnutou oponou ostal uveličený z atropy jeho ubytovne. Mala krásnu strechu, namaľovaný lampáš a okno, ktoré sa dalo otvárať. Predstavenie začalo. Jozef a Mária prišli na javisko, ťažkými krokmi prišli k ubytovni a zaklopali. Otvorilo sa okienko a von sa pozeral Timo s čiapkou na hlave. „Máte voľnú izbu?“ opýtal sa Jozef unaveným hlasom. „Áno, rád,“ odpovedal Timo priateľsky. Ticho sa rozhostilo v hľadisku i na javisku. Márne hľadal Jozef medzi kulisami učiteľa Petra, aby mu pomohol. „Myslím, že klamete,“ ozvalo sa konečne z Jozefových úst. Odpoveď z ubytovne bolo hlasné nie. Po chvíli úmorného rozmýšľania predstavenie pokračovalo vďaka Jozefovej duchaprítomnosti. Zobral Máriu za ruku a odviedol ju k maštali. Vzadu v zákulisí boli všetci nahnevaní na malého Tima. Učiteľ Peter ho musel chrániť pred hnevom veľkých spolužiakov. Potom sa s ním porozprával a Timo mu vysvetlil, že Jozef mal taký unavený a smutný hlas, že mu nevedel povedať nie. Doma mali stále miesto pre všetkých, v núdzi aj na nafukovacom matraci. Pán učiteľ prejavil súcit a pochopenie. Vysvetlil mu, že to je príbeh a musí sa zahrať presne tak, ako je napísaný. Alebo by Timo dovolil mame tú istú rozprávku rozprávať raz tak a potom celkom inak, napríklad s milým vlkom a zlou Červenou Čiapočkou? Nie, to Timo nechcel a pri ďalšom vystúpení si chcel dať záležať, aby bol zlý hostinský a to aj učiteľovi prisľúbil.

Druhé vystúpenie bolo v kostole a bolo pre všetkých zúčastnených ešte vzrušujúcejšie. Tomáš vážne vystríhal svojho brata, aby tentoraz odpovedal NIE. Ako bratia vyšli spoza rohu, objavili sa Tinke – Márii červené fľaky na krku a zašepkala Tomášovi, že už nechce zažiť druhú paniku. Kostol bol obsadený do posledného miesta. Zdvihla sa opona. Svätý pár sa objavil na scéne a putoval, ako sa zdalo trochu váhavo k ubytovni. Jozef zaklopal na okienko, ale všade bolo ticho. Zabúchal ešte raz, ale okienko sa neotvorilo. Mária začala plakať. Nakoniec Jozef zakričal: „Tu nie je voľná izba?“ Do ticha, v ktorom by bolo počuť aj padnutie ihly, sa ozvalo tiché, ale zrozumiteľné: „Áno“.

Na tretie a posledné predstavenie v tomto roku zbavili Tima roly zlého hostinského. Dostal krídla a bol obsadený ako anjel. Jeho ALELUJA bolo počuť doďaleka a nikto nepochyboval, že dostal tú správnu rolu.

TNP

Foto: internet

Prečo majú
šašovia
na čiapke
zvonček?

Bolo to tak, že kráľ Július mal veľmi rád vtipy a tak si najal kráľovského šaša. Šašo kráľa vždy vystrašil a kráľ sa strašne zľakol, až mu koruna z hlavy spadla. Rozhodol sa, že ak dá šašovi na čiapku zvončeky, bude ho vždy počuť a už nikdy ho nevystraší.

TNP

Fotopríbeh

Je prvý deň v škole po vianočných prázdninách a žiaci sa nahlas rozprávajú o darčekom a zážitkoch.

Dobrý deň, dajte si stoličky do kruhu a najprv sa porozprávame, aké ste mali Vianoce.

Ja som dostala nový skateboard a smela som na ňom jazdiť.

A ja som dostala šteniatko! Hneď pod stromčekom urobilo mláčku.

To fakt?!

Ja som dostala sánky a už cez Vianoce sme boli v Tatrách a sánkovali sme sa.

Ja som dostala niečo oveľa lepšie. Vlastný počítač! Celé dni som hrala hry...

To si sa vôbec nesánkovala, alebo neguľovala?

Nie, to je len pre malé deti.

A aké boli prázdniny u vás Sandra?

Mama je doma. Ešte sa musí šetriť, ale už nie je v nemocnici. A ja nemusím popoludní k susedke.

Zdravie je ten najväčší darček, to si človek nevie kúpiť.

Veru tak!

Vôbec som o tom nevedela, musím si viac všimnúť ostatných.

Autor a foto: TNP
Postavy v tomto príbehu sú vymyslené.

V krajine Puberta

Pubertiak, to je vám divný tvor. „So mnou puberta až tak nelomcuje,“ hovorí ôsmak Samo. U jeho spolužiakov sa vyskytla skôr. Priplichtí sa potichu a nikto nevie, kedy presne začne. Spreádzajú ju vyrážky, zmena hlasu, náladovosť, podráždenosť a pažravosť. Pubertiaci ráno vstanú a jedia, v škole jedia, obed nezjedia, prídu domov a jedia až do večera a pred spaním po krátkej prestávke znovu jedia. Samozrejme, zväčša nezdravé sladkosti alebo čipsy.

Rodičia a učitelia sú odrazu trápni, nudní a nezáživní. Z tínedžerov sa stávajú rebeli, ktorí pohrdajú všetkým. Hlasná hudba je neoddeliteľnou súčasťou ich života. Hovoria, že ich nikto nemá rád, že nikoho nezaujímajú. Sú citliví a bezohľadní zároveň.

Malé deti ju volajú tuberta a myslia si, že je to nejaká nevyliciteľná cudzokrajná choroba. Spýtali sme sa prvákov, čo si predstavujú pod slovom puberta. Niektorí v tom mali jasno a odpovedali: „To sú deviataci, obliekajú sa úplne inak, majú vyrážky a hrajú sa na mobiloch.“ Niektorí však tvrdili, že puberta je vzdialená krajina alebo mesto, že je to povolanie, názov pre bitku či hekerov. Či už je to tak alebo onak, jedného dňa skončí a vtedy si vydýchnu všetci – pubertiaci, teda už mladí dospelí ľudia, rodičia, súrodenci, starí rodičia aj učitelia.

Autor: TNP

Kresba: Ivana Kušnierová, Adela Lamačková

Pýtali sme sa

RNDr. Mária Konečná, PhD. vyučuje na Katedre biológie Prešovskej univerzity. Jej štúdium trvalo deväť rokov a biológiu sa rada učila už od základnej školy. Spýtali sme sa jej:

Čo bolo skôr? Sliepka alebo vajce?

Existuje viac názorov, ja si však myslím, že najprv musela byť sliepka, aby mohla to vajce zniesť. A ak sa spýtate, odkiaľ bola sliepka, tak tá sa niekoľko miliónov rokov vyvíjala z iného živočícha v procese evolúcie. Až nakoniec vznikla sliepka a prvýkrát zniesla vajce.

Ktoré potraviny sú tie najzdravšie?

Neexistujú najzdravšie potraviny. Mali by sme jesť všetko. Ovocie, zeleninu, mlieko, mäso, ryby, ale v rozumnej miere. A ak sa pri tom budeme dostatočne pohybovať, budeme na čerstvom vzduchu a doprajeme si kvalitný dlhý spánok tak, ako to robili naši prastarí a starí rodičia, môžeme mať pred sebou zdravý a dlhý život.

Čo by ste popriali našim žiakom?

Rada by som im poprialala veľa síl pri zvládaní veľkého množstva učiva, ktoré musia prebrať, aby mohli na získaných vedomostiach následne budovať na strednej a vysokej škole. Aby sa nevzdávali a nepoľavovali, ale aby boli vytrvalí, húževnatí a aby sa nebáli prekonávať prekážky, ktoré by ich mohli v mnohých veciach odradiť, napríklad aj pri ďalšom štúdiu.

TNP

Foto: súkromný archív M. Konečnej

Vianoce na planéte Lotus

Raketa sprevádzaná hlasným hučaním a hustým dymom pristála pevne na zemi. No nie na našej Zemi, ale na novoobjavenej planéte Lotus, kam ma poslali na skúškovú misiu. Mám zistiť, ako Lotušania slávia Vianoce. Keď som vystúpila z rakety, neverila som vlastným očiам. Okolo mňa kam som len dovidela stáli samí Lotušania – divné tvory s fialovou pleťou a drobným diamantom uprostred čela. Nad nimi vo vzduchu viselo asi sto sklenených gúľ veľkých ako panelákový byt. Konečne som si uvedomila, že mám prejsť k veci a nestrácať čas. Lotušania ma stále uprene pozorovali. „Ahoj, ja som Zoe a prichádzam z planéty Zem: Môžem vám položiť niekoľko otázok o Vianociach?“ Lotušanka s okrúhlym diamantom (asi ich kráľovná) prikývla a pristúpila bližšie „Takže“, začala som „v ktorom období roka slávite Vianoce?“ „Mohla by si nám prosím najprv povedať, čo sú to Vianoce?“ Nesmelo pípla malá Lotušanka. „Vy neslávite Vianoce?“ Prekvapene som sa spýtala. Ale hneď som sa spamätala a všetko potrebné im vysvetlila. „Môžeš to prosím, naučiť aj nás?“ Opýtala sa kráľovná. „Jasné, len mi musíte odpovedať na jednu otázku. Na čiu počesť ich chcete sláviť?“ „To je jednoduché. Na počesť kráľa Enronména Lotusa IV., zakladateľa rodu Lotušanov,“ ozvalo sa z davu. „Dobre, tak môžeme ísť na to,“ vykrikla som radostne, lebo zbožňujem organizovanie. „Najprv stromček. Rastú u vás stromy?“ „Nie. Ale máme starú raketu alebo ako tomu vy hovoríte. Môžeme použiť tú.“ „Výborne, doneste ju,“ súhlasila som. Päť najsilnejších Lotušanov dovlieklo ošúchanú raketu. Keďže stromček má byť zelený, poprášili ju zeleným svietiacim práškom. Jeden Lotušan si spomenul, že má zbierku trpasličích planétok, tak sme ich nalepili na stromček. Darčeky zabalili do lietajúcich gúľ, ktoré na raktu priviazali. Keďže nepotrebujú jesť, sviatočnú večeru sme škrtili zo zoznamu. O vianočné koledy sa postará kapela Lotty, ktorú Lotušania založili pri príležitosti prvých Vianoc. „Ďakujeme Zoe, že si nás naučila sláviť Vianoce.“ „Rado sa stalo. Nezabudnite ma tu znovu čakať na Veľkú noc.“ So smiechom som nastúpila do rakety sláviť tie naše ľudské Vianoce.

Maša Škultétyová
Obrázky: Filip Ceľuch

Vianoce s mojou paničkou

„Lajka, sú Vianoce!“ zvéyskla moja panička Lucka. Už som pri tomto slove ani len nezdvihla hlavu. Posledné dva týždne počúvam len toto a ešte slovo prázdniny. „Lajka, ideme na prechádzku,“ zavolala na mňa mamina. To už znelo lepšie. Pritrieliila som k dverám a nedočkavo poskakovala, kým mi pripla vôdzku. Vonku mi ju odopla, aby som si pobehala. Obzrela som sa, čo budem robiť, keď som zrazu uvidela veveričku. Rozbehla som sa za ňou, lebo tieto ryšavé potvory ma mimoriadne dráždia. Veverička vyliezla na strom, ja za ňou. Potom preskočila na druhý, ja za ňou. Takto sme sa ešte chvíľu naháňali, keď som začula ako mamina volá: „Lajka, ku mne! Dostaneš dobrotu!“ Váhala som, rozkaz je rozkaz, ale... nechcela som vyzerat' ako zbabelec. Nakoniec som sa rozhodla a vyrazila som za veveričkou. Ale keď tá po hodnej chvíli kamsi odbehla, rozhodla som sa vrátiť. Keďže maminy nebolo, schovala som sa do jej kabelky. A že tam bolo tak teplo, za chvíľu som zaspala.

Keď som sa zobudila, videla som, že ľudia vešajú na stromček ligotavé ozdoby. Tak, aby ma nezbadali, prebehla som cez izbu a vbehla do spálne. Tam som v skrini našla akési škatule. Do jednej som vhupla. Stihla som to len tak-tak, lebo o chvíľu ju už niečie ruky pevne zavreli a niekam niesli. Ale to mi bolo jedno, lebo čoskoro mi začal v škatuli dochádzať vzduch. Začalo mi byť zle a myslela som si, že stratím vedomie. V tom som zazrela štrbinku svetla a vzápätí ma Luckine ruky vytiahli von. „Lajka, tu si! A ja som sa už bála, že ťa prešlo auto!“ zvéyskla a stisla ma tak silno, až som mala pocit, že sa zadusím. Ale bolo mi to jedno. „Boli to moje prvé a najkrajšie Vianoce!“

Autor: Maša Škultétyová

Foto: internet

Hot alebo šrot?

Testujeme namiesto vás

Vianočný pulóver

Dnes si môžete kúpiť v každom obchode s oblečením, dokonca aj v potravinách vianočný pulóver. Pre niektorých gýč, pre iných povinná výbava na Vianoce. My sme skúšali biely pulóver so sobom. Materiál bol veľmi príjemný, neškriabal a v zime príjemne zahreje. Len pozor, aby vám v ňom nebolo až príliš teplo. Sveter mal veľmi pekný motív. Je vhodný len vo vianočnom období, na jar ho asi nevyužijete. Ale na vianočnom vystúpení, mikulášskom večierku v škole alebo počas sviatkov určite áno. Mali sme obavy, či na tmavom oblečení z neho nebudú ostávať biele chlčky, ale naše obavy boli zbytočné. Môže byť skvelý aj ako darček.

Od nás tento sveter dostal šesťkrát HOT a dvakrát nerozhodne.

Text: TNP, foto: TNP, internet

Čižma z plastovej fľaše

Kto by uhádol, že tieto čižmy sú z plastových fliaš? Veru asi málokto, a pritom je to také jednoduché.

Potrebuje:

- plastovú fľašu,
- nožnice,
- lepidlo,
- nádobu na lepidlo (napr. plastový tanier),
- kartón,
- papierové obrúsky,
- červenú akrylovú farbu,
- vatú alebo vatelín.

Postup:

1. Označte si fixou dolnú časť a strednú časť fľaše.
2. Odstrihnuté časti položte vedľa seba na kartón a vystrihnite si stopu, ktorá bude trošku väčšia ako časti fľaše.
3. V nádobe si rozried'te tekuté lepidlo troškou vody.
4. Po jednom v ňom namočte papierové obrúsky a oblepujte nimi topánku.
5. Po niekoľkohodinovom schnutí nafarbte červenou farbou a hornú časť ozdobte vatou.
6. Máte tak vlastnoručne vyrobenú nádobu na sladkosti, držiak na perá ale hlavne vianočnú ozdobu.

TNP

Tip na výlet

Drevené kostolíky

Bodružal (Chrám sv. Mikuláša)

Vonkajší vzhľad kostola nesie prvky byzantského sakrálneho umenia. Maľby vo vnútri zachytávajú biblické príbehy. O chráme koluje zaujímavý príbeh, ako do neho preletel granát počas druhej svetovej vojny. Spadol doprostred chrámu, ale nevybuchol. Jedna zo žien, ktoré sa schovávali v lese, našla odvahu a vyniesla ho von z chrámu, čím ho vlastne zachránila.

Hervartov (Kostol sv. Františka z Assisi)

Ide o najstarší a najzachovalejší drevený kostol na Slovensku. Interiér (vnútro) kostola zdobia gotické tabuľové obrazy, nástenné maľby a obrazy svätcov.

Ladomirová (Chrám sv. Michala archanjela)

Tento chrám bol pôvodne postavený bez jediného klinca. Nachádza sa v ňom vzácny ikonostas (obrazová stena s tromi vchodmi) a oltár. Vedľa kostola samostatne stojí zvonica.

Ruská Bystrá (Chrám prenesenia ostatkov sv. Mikuláša)

Súčasťou ikonostasu sú ikony (obrazy maľované na dreve) staršie než samotný chrám. Nachádzajú sa tu mnohé drevorezby, ktorých hodnota je prakticky nevyčísľiteľná. V roku 2014 tu bola umiestnená vzácna relikvia, tzv. myro sv. Mikuláša.

Michaela Čontošová

Foto: internet

Vtipy

Na lúke sa pasú dve kravy a jedna sa pritom divne natriasa. Tá druhá sa jej pýta, prečo to robí. „Dnes mám narodeniny, tak si vyrábam šľahačku.“

Svorka levov z diaľky pozoruje rytierov v brnení. Jeden vzdychne: „Ach jaj, zase konzervy!“

Ktorý kohútik nerobí „kikirikí“? Vodovodný!

Zvieratká v lese sa dohodli, že pôjdu na výlet. Lev, vedúci zájazdu, hovorí: „Nezabudnite si vziať so sebou aj desiatu.“ Žaba to po ňom opakuje: „Nezabudnite si vziať so sebou aj desiatu“ Lev pokračuje: „Aj pršiplášte.“ Žaba tiež: „A pršiplášte.“ Keď sa to ešte párkrát zopakuje, lev sa naštve a vraví: „A tá zelená potvora zostane doma!“ Žaba na to: „Chudák krokodíl, on sa tak tešil...“

Učiteľ sa pýta: „Kto mi vymenuje päť zvierat, ktoré žijú v Austrálii?“ Malý Jožko sa prihlási: „Koala a štyri klokany.“

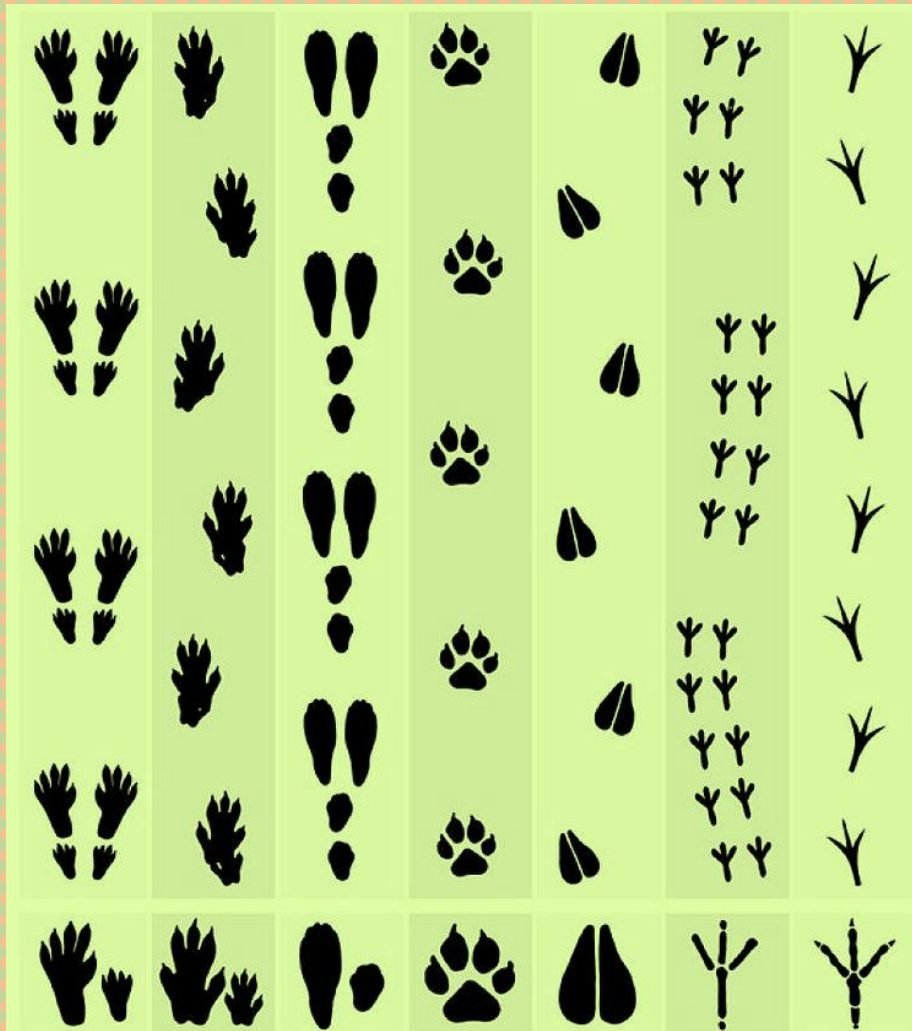
Viete, koľko poriadnych chlapov treba na zašraubovanie žiarovky? Ani jedného. Poriadni chlapi sa neboja tmy.

Malý Mirko ide do postieľky a má úplne mokré vlasy. Otec sa rozčuluje: „Koľkokrát ti mám hovoriť, že nemáš dávať rybičkám pusu na dobrú noc?!“

Mamička sa pýta Jožka: „Prečo krmíš sliepočky čokoládou?“ On na to: „Aby mi zniesli kindervajíčko!“

Autor: TNP

Hádanka

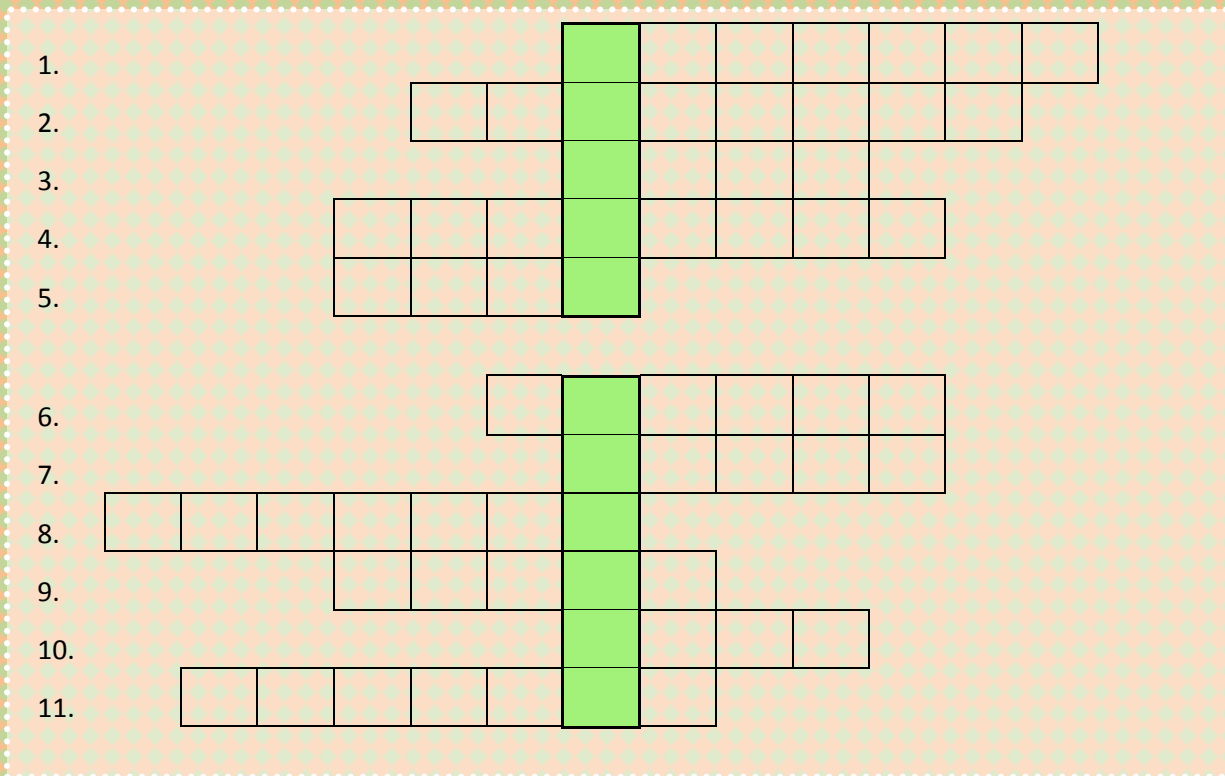

--	--	--	--	--	--	--	--

Prirad' zvieratká k stopám v snehu. Správne číslo vpiš pod obrázok.

Foto: internet

Tajnička žiakov 1. stupňa

1. Prajeme si, šťastie a lásku.
2. Čo robia koledníci počas vystúpenia?
3. Ak je teplota pod nulou, vonku je m...
4. Aký stromček budeme zdobit'?
5. Opak slova veľký.
6. Keď máš narodeniny, usporiadaš pre kamarátov ...
7. Všade je ticho, zavládol p....
8. Typická farba Vianoc.
9. Poznáme letný a ... čas.
10. Otvor v stene.
11. Na Vianoce dostávame ...

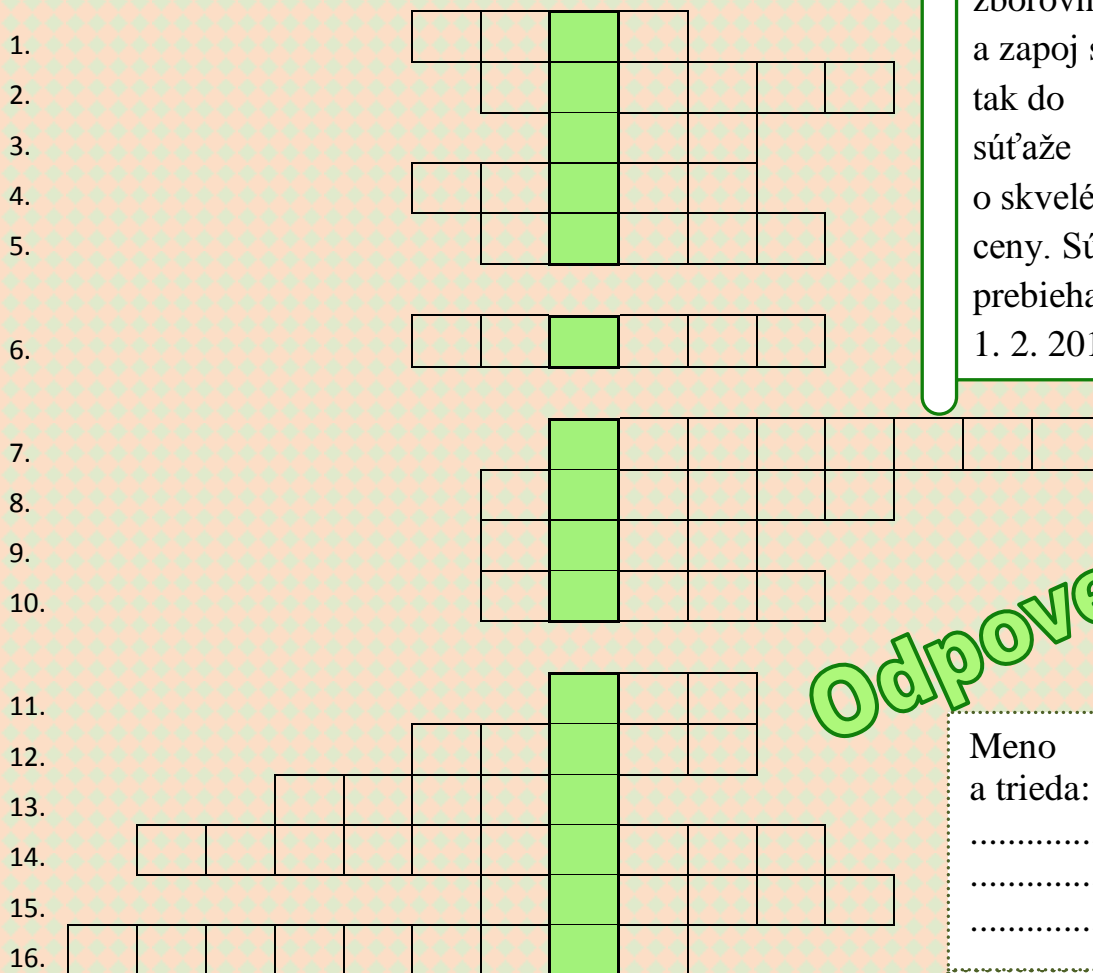
Autor: Alexandra Lea Medvecová
Foto: internet

Správne odpovede vhadzujte do nádoby pri zborovni do 1. 2. 2019.

Meno a trieda:

Tajnička žiakov 2. stupňa

Vyplnenú odpoveď vhod' do schránky pri zborovni a zapoj sa tak do súťaže o skvelé ceny. Súťaž prebieha do 1. 2. 2019.

Odpooved'

Meno
a trieda:

.....
.....
.....

1. Vták, ktorý vie otočiť hlavu o 270°.
2. Napriek hrozivému vzhľadu je jasný vegetarián.
3. Mačkovitá šelma podobná leopardovi, žijúca v našich lesoch.
4. Užitočný červenohlavý vták.
5. Samica sa nazýva laň.
6. Cicavec z našich lesov s pásikavými mláďatami.
7. Druh červa žijúceho v dreve.
8. Zviera v logu najstaršieho národného parku Slovenska.
9. Kráľ vtákov a vták kráľov.
10. Najväčší európsky hlodavec.
11. Najväčšia európska psovité šelma.
12. Veľký tatranský hlodavec dorozumievajúci sa ostrým hvízdáním.
13. Psovité šelma nachádzajúca sa v logu webového prehliadača.
14. Výrazne sfarbený jedovatý obojživelník.
15. Mohutná žaba s bradavičnatou kožou.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____
15. _____
16. _____

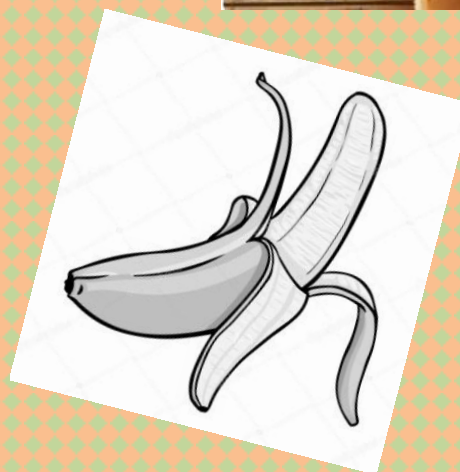
Banánové muffiny

Prinášame jednoduchý recept na chutnú desiatu alebo olovrant, ktorý zvládne pripraviť každý. Pri používaní rúry poprosťte dospelých o pomoc.

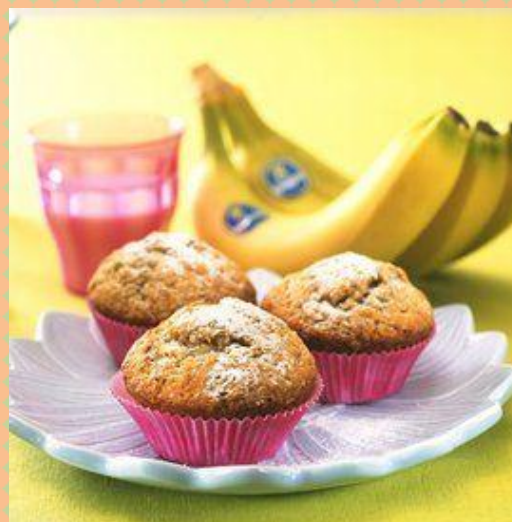
Prísady:

- 2 hrnčeky polohrubej múky
- 1 balenie prášku do pečiva
- ½ hrnčeka hnedého cukru
- 1 balenie vanilkového cukru
- štipka soli
- ½ hrnčeka oleja
- 1 vajce
- 2 až 3 banány
- čokoláda

Postup:

1. Banány ošúpeme a na tanieri roztláčime vidličkou. Čokoládu nasekáme na menšie kúsky.
2. Rúru si predhrejeme na 185° C.
3. Do misky nasypeme všetky prísady (okrem čokolády) a zmiešame mixérom.
4. Nakoniec pridáme nasekanú čokoládu a zľahka zamiešame varechou.
5. Do formy na muffiny si vložíme papierové košíčky a plníme ich pripraveným cestom. Pozor, neplníme až po okraj, pretože cesto ešte narastie.
6. Vložíme do predhriatej rúry a pečieme približne 25 minút.
7. Po upečení necháme vychladnúť.

Dobrá chuť!

Omaľovánka

Autor: Sofia Vojtková, 6. B

Bez komentára

ZŠ KEŽMARSKÁ 30

v spolupráci s

ÚSMEV AKO DAR

organizuje

**PREDVIANOČNÚ
charitatívnu
ZBIERKU**

trvanlivých potravín
a drogistického tovaru

viac info u Vášho triedneho učiteľa

Kupóny

Tento kupón môžeš použiť 1x na presadenie podľa svojej voľby. Ak nedodržíš školský poriadok, čiže budeš vyrušovať alebo rozprávať, učiteľ/ učiteľka ťa môže kedykoľvek presadiť. Ak sa budeš správať podľa školského poriadku, môžeš ostať sedieť, ako dlho budeš chcieť, aj do konca roka.

Tento kupón môžeš použiť, ak ťa učiteľ vyvolá odpovedať a dostaneš 3, 4 alebo 5. S týmto kupónom získaš možnosť si zlú známku na ďalšej hodine opraviť. Je platný 1x a len na jeden predmet, preto si dobre rozmysli, kedy ho použiješ. Nie je možné ho uplatniť pri písomných prácach.

Pozývame
Vás do ŠKD
na vianočnú
burzu!

Chýba ti jeden bod a mal by si o stupeň lepšiu známku? Tento kupón ti pomôže pripísať s celkovým počtom bodov 30 a viac. Môžeš ho použiť len raz a len na jeden predmet na opravu známky z písomky.

Presádzáčik

Druhá šanca

Bodíček

$2+2=4$ ✓ $3 \cdot 3=9$ ✓
 $4+5=8$ × $8+8=16$ ✓
 $4=0$ ✓ $2+3=5$ ✓
 $450=500$ ✓
 $36 \cdot 10$ $\otimes + 10$ (107)

Kupóny sú platné do konca šk. roka
2018/2019!